

بررسی قدرت تمیزی کمک طلبی تحصیلی، مشارکت فعال در مدرسه و هوش موفق در تفکیک

دانش آموزان با و بدون رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی

طیبه خاکی فیروز^۱، لیلا گنجی^۲

۱. گروه روانشناسی، واحد بوئین زهرا، دانشگاه آزاد اسلامی، بوئین زهرا، ایران. (نویسنده مسئول).

۲. گروه روانشناسی، واحد بوئین زهرا، دانشگاه آزاد اسلامی، بوئین زهرا، ایران.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره ششم، شماره پنجاه و چهارم، فروردین ماه ۱۴۰۰، صفحات ۴۲-۲۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۹/۳۰

تاریخ وصول: ۱۳۹۹/۰۸/۲۸

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی قدرت تمیزی کمک طلبی تحصیلی، مشارکت فعال در مدرسه و هوش موفق در تفکیک دانش آموزان با و بدون رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی بود. طرح پژوهش، تابع تشخیص دو گروهی بود. جامعه آماری این پژوهش دانش آموزان دختر دوره دوم متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ به تعداد ۱۲۵۱۱۰ نفر دختر بودند. به این منظور تعداد ۱۰۰ نفر دانش آموز بدون رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی و ۱۰۰ نفر با رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی انتخاب شدند و به پرسشنامه‌های رفتارهای خودناتوان ساز جونز و رودالت (۱۹۸۲)، کمک طلبی تحصیلی ریان و پتتریچ (۱۹۹۷)، مشارکت فعال در مدرسه وانگ، ویلت و اسکلتس (۲۰۱۱) و هوش موفق گریگورنکو و استرنبرگ (۲۰۰۲) پاسخ دادند. داده‌های گردآوری شده با آزمون تحلیل تابع تشخیصی تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که با کمک اجتناب از کمک طلبی تحصیلی، مشارکت فعال در مدرسه و هوش موفق می‌توان رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی را پیش‌بینی کرد و تحلیل ممیزی توانست با ۷۷/۵ درصد پیش‌بینی صحیح دانش آموزان را به دو گروه با و بدون رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی طبقه‌بندی نماید. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که اجتناب از کمک طلبی تحصیلی، مشارکت فعال در مدرسه و هوش موفق دانش آموزان سهم معنادار در پیش‌بینی رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی آنان دارند.

کلیدواژه: رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی، کمک طلبی تحصیلی، مشارکت فعال در مدرسه، هوش موفق.